

یک فضیلت از سوره ی مطففین:

پیامبر اسلام (ص) فرمود:

هر کس سوره ی مطففین را بخواند، خدا او را از شراب طهور، زلال و خالص که دست هیچ کس به آن نرسیده است در آن روز سیراب می کند.

(همراه با قرآن، ص ۱۴۱)

حدیث:

امام علی علیه السلام:

چنانکه علم، شخص را هدایت می کند و نجاتش می دهد همانگونه جهل گمراهش سازد و هلاکش نماید.

(منتخب الغرر، ص ۳۰۹)

صحیفه سجاده:

پروردگارا! من طاقت رنج و سختی را نداشته و توان صبر و شکیبایی در برابر گرفتاری و فقر را ندارم، پس روزی ام را قطع مکن و مرا به دیگر مخلوقات وامگذار؛ بلکه تو خود به تنهایی حاجتم را برآور و کارم را به عهده گیر.

(صحیفه سجاده، نیایش ۲۲)

دل نوشته:

خداوندا ...

باشد که بیشتر تسلی دهم تا تسلی یابم ...

در پی فهمیدن باشم تا فهمیده شدن ...

در پی دوست داشتن باشم تا دوست داشته شدن ...

زیرا با دادن است که می گیریم ...

با فراموشی خویشتن است که خویشتن را می یابیم ...

با بخشیدن است که بخشوده می شویم ...

و با مردن است که زنده می شویم ...

دعای روز چهاردهم ماه مبارک رمضان

بسم الله الرحمن الرحيم. اللهم لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه من الخطايا والهفوات ولا تجعلني فيه غرضاً للبلايا والآفات بعزتك يا عز المسلمين.

خدایا مؤاخذه نکن مرا در این روز به لغزش ها و درگذر از من در آن از خطا ها و بیهودگی ها و قرار داده مرا در آن نشانه تیر بلا ها و آفات ای عزت دهنده مسلمانان.

بخش علمی

آثار و برکات روزه

ای کسانی که ایمان آورده اید! روزه بر شما مقرر گردید، همان گونه که بر کسانی که پیش از شما بودند مقرر شده بود، باشد که پرهیزگار شوید. (بقره ۱۸۳)

مهم ترین اثر روزه تقوا و خدا ترسی، در ظاهر و باطن است. روزه، یگانه عبادت مخفی است، نماز، حج، جهاد، زکات و خمس را مردم می بینند؛ اما روزه دیدنی نیست. روزه، اراده انسان را تقویت می کند. کسی که یک ماه نان و آب و شهوت خود را کنترل کرد، می تواند نسبت به مال و ناموس دیگران نیز خود را کنترل کند. روزه، باعث تقویت عاطفه است، کسی که یک ماه مزه گرسنگی را چشید، رنج گرسنگان را احساس و درک می کند. رسول خدا فرمودند: "روزه، نیمی از صبر است." روزه ی مردمان عادی، خودداری از نان و آب و امور شهوانی است؛ اما در روزه خواص، علاوه بر اجتناب از مفطرات، اجتناب از گناهان نیز لازم است، و روزه ی خاص الخاص، علاوه بر اجتناب از مفطرات و پرهیز از گناهان، خالی کردن دل از غیر خداست. روزه، انسان را فرشته صفت می کند، فرشتگانی که از خوردن و آشامیدن و شهوت بدورند.

(دقایقی با قرآن، ص ۱۵)

عبادت کردن شیطان (علیه العنه) در آسمان ها: شیطان در هر آسمانی هزار سال خدا را عبادت کرد و در هر آسمانی او را به اسمی می خواندند. بقسمی عبادت کرد که ملائکه گمان می کردند شیطان هم از آنهاست. در بهشت به شیطان عزرائیل می گفتند یعنی: عزیز کرده ی خدا زیرا که در تمام سمان ها به جز خدا عزیز تر از شیطان و مقرب تر از او در میان ملائکه کسی نبود. گاهی در عرش و گاهی هم در بهشت مشغول عبادت بود. گاهی برای او منبر می گذاشتند می رفت بالای منبر ملائکه را موعظه می کرد و آداب عبادت تعلیم آن ها می نمود. روزی از در بهشت می گذشت دید روی در بهشت نوشته شده است: به همین زودی هایکی از بندگان مقرب را به جهت نافرمانی اش از مقام قرب بیرون می کنیم و طوق لعنت به گردن او می اندازیم. عرض کرد: «الهی اذن بده من هم او را لعنت کنم.» خداوند نیز به او اذن داد. هزار سال خود را لعنت می کرد بدون این که بداند دارد خودش را لعنت می کند. ملائکه از این امتحان خیلی ترسیدند شب و روز گریه می کردند. عاقبت پیش شیطان رفته و گفتند: «دعا کن خداوند ما را از این امتحان ایمن نگه دارد.» پس او در حق همه دعا کرد اما از روی آن غروری که پیدا کرده بود به واسطه ی کثرت عبادت در حق خود دعا نکرد. تا این که خداوند آدم را خلق کرد. هزار سال بدن آدم بدون روح در بهشت افتاده بود. شیطان از بقل او گذشت دست خود را بر شکم او زد و گفت: «اگر از من بالاتر باشی اطاعت تو را نمی کنم اگر زیر دست من باشی تو را اعانت می کنم.» تا آن که خطاب شد به ملائکه بر آدم سجده کنید. همه سجده کردند مگر شیطان که تکبر کرد و سجده نکرد. پس خداوند او را لعنت کرد و از درگاه خود راند. «لعنت الله علیه»

(تفسیر: تفسیر القرآن جلد ۳)

او گذشت دست خود را بر شکم او زد و گفت: «اگر از من بالاتر باشی اطاعت تو را نمی کنم اگر زیر دست من باشی تو را اعانت می کنم.» تا آن که خطاب شد به ملائکه بر آدم سجده کنید. همه سجده کردند مگر شیطان که تکبر کرد و سجده نکرد. پس خداوند او را لعنت کرد و از درگاه خود راند. «لعنت الله علیه»